

те го. И изсъхих ржка-та му, којкто простира върз него, щото не може да ѝх 5 повърне къмъ себе си. И разсъдих ся олтарътъ, и разсыпа ся пепель-тъ отъ олтарътъ споредъ знаменіе-то което даде 6 человѣкъ-тъ Божій чрѣзъ слово-то Господне. И отговори царь-тъ и рече на Божій-тъ человѣкъ: ^oПомоли ся, моліх, на Господа Бога твоего, и направи моленіе за мене, за да ся повторне ржка-та ми къмъ мене. И помоли ся человѣкъ-тъ Божій Господу, и повърж ся ржка-та на царя къмъ него, и станах както понапредъ. И рече царь-тъ на Божій-тъ человѣкъ: Вълъзъ съ мене у дома, и обѣду 7 вай, и ^oще ти дамъ дарь. Но человѣкъ-тъ Божій рече на царя: Ако щешь ми да ^oполовинъ-тъ отъ домъ-тъ си, не щадъ да вълъзъ съ тебе; нито ще ямъ хлѣбъ, нито ще пий водъ, на това място. Защото така ми е заповѣдано чрѣзъ слово-то Господне, което ми каза: ^oНе яждъ хлѣбъ, и не пий водъ, и не ся връщай прѣзъ 10 пажъ-тъ прѣзъ който си дошелъ. И търгъх си по другъ пажъ, и не ся втръж прѣзъ пажъ-тъ по който дайде въ Веенъль.

11 И живѣше въ Веенъль единъ старъ пророкъ: и дойдохъ сынове-тъ му, та му приказахъ всички-тъ дѣла, които направи 12 человѣкъ-тъ Божій прѣзъ онзи денъ въ Веенъль: приказахъ още на отца си и сло- 13 ва-та, които говори на царя. И рече имъ отецъ имъ: Прѣзъ кой пажъ търгъх? А сынове-тъ му бѣхъ видѣли прѣзъ кой пажъ търгъх человѣкъ-тъ Божій, който бѣше дошелъ отъ Іудж. И рече на сынове-тъ си: Пригответе ми оселъ-тъ. И пригответихъ му оселъ-тъ: и сѣднахъ на не- 14 го, Та отиде всѣдъ Божій-тъ человѣкъ, и намѣри го че сѣда подъ единъ теревинъ: и рече му: Ты ли си человѣкъ- 15 тъ Божій, който си дошелъ отъ Іудж? И той рече: Азъ. И рече му: Дойди съ ме- 16 не въ кѫщи-тъ ми, та яждъ хлѣбъ. А той рече: ^oНе можъ да ся втръж съ те- 17 бе, нито да дойдъ съ тебе, нито ще ямъ хлѣбъ, нито ще пий водъ съ тебе, на 18 това място; Защото ми ся говори чрѣзъ слово-то Господне: Да не ядешъ хлѣбъ, нито да пий водъ тамъ, нито да ся втрънешъ та да отидешъ прѣзъ пажъ-тъ прѣзъ който си дошелъ. И рече му: И 19 азъ съмъ пророкъ, както ты: и ангель ми говори чрѣзъ слово Господне, и рече: Въри го съ тебе въ кѫщи-тъ си, за да яде хлѣбъ и да пие водъ. Сълъга го, И втръж ся съ него, та яде хлѣбъ въ кѫши-тъ му, и пии водъ.

20 И като сѣдѣше на трънезъ-тъ, быде

слово Господне къмъ пророка който бѣши 21 ше го втръжъ: Та извѣска къмъ Божій-тъ человѣкъ що бѣ дошелъ отъ Іудж, и рече: Така говори Господъ: Понеже не послуша ты гласъ-тъ Господень, и не упази заповѣдъ-тъ, којкто ти заповѣда Го- 22 сподъ Богъ твой, Но ся въриж, та яде хлѣбъ и пии водъ, ^oна място-то за което ти рече: Да не ядешъ хлѣбъ, нито да пий водъ: тѣло-то ти нѣма да влѣзе въ гробъ-тъ на отци-тъ ти.

23 И като яде хлѣбъ, и като пи, осѣдла онзи оселъ-тъ на пророка когото въриж, 24 И отиде си: ^oно намѣри го лъвъ на пажъ-тъ, и го умърти: и тѣло-то му бѣ простирано на пажъ-тъ: а оселъ-тъ стоеше при него, и лъвъ-тъ стоеше при тѣло-то. 25 И ето мажките които минувахъ, видѣхъ тѣло-то простирано на пажъ-тъ, и лъвъ-тъ че стои при тѣло-то: и дойдохъ та извѣстихъ това въ градъ-тъ, дѣто живѣше 26 старый-тъ пророкъ. И когато чу онзи пророкъ, който го въриж отъ пажъ-тъ, рече: Тойзи е человѣкъ-тъ Божій, който не послуша гласъ-тъ Господень: за това го прѣдаде Господъ на лъвъ-тъ, та го раскъсанъ и го умърти, споредъ слово-то Господне, което му говори. И говори на сынове-тъ си, и рече: Осѣдлайте за мене 27 оселъ-тъ. И осѣдлахъ. И отиде та намѣри тѣло-то му простирано на пажъ-тъ, и оселъ-тъ и лъвъ-тъ че стоехъ при тѣло-то: лъвъ-тъ не бѣ извѣлъ тѣло-то, нито 29 раскъсанълъ оселъ-тъ. И дигиж пророкъ-тъ тѣло-то на Божій-тъ человѣкъ, та го тури на оселъ-тъ, и занесе го: и дойде въ градъ-тъ старый-тъ пророкъ, за да го 30 оплаче и да го погребе. И тури тѣло-то му въ гробъ-тъ си: и плакахъ надъ него, 31 и казувахъ: ^oГорко! брате мой! И като го погребе, говори на сынове-тъ си, и рече: Като умрж, погребѣте и мене въ гробъ-тъ, дѣто е погребенъ человѣкъ-тъ Божій: ^oтурѣте кости-тъ ми при кости-тъ му; 32 Защото непрѣмѣнило ще ся испълни това иѣщо, което извѣска чрѣзъ слово-то Господне противъ олтаръ-тъ въ Веенъль, и противъ всички-тъ домове на высоки- 33 тъ мяста, които сѫ ^oвъ Самарийски-тъ градове. Слѣдъ това Іеровоамъ не ся въриж отъ лошій-тъ си пажъ, но направи наскъ отъ най-долни-тъ людие священници на высоки-тъ мяста: който искаше, посвящаваше го, и бываше священникъ на высоки-тъ мяста. И ^oстанж това иѣщо грѣхъ на домъ-тъ Іеровоамовъ, ^oза да го истрѣби и погуби отъ лице-то на земѣ-тъ.

^o Исх. 8; 8; 9; 28; 10; 17.
Числ. 21; 7. Дѣла. 8; 24.
Іак. 5; 16.
^o 1 Цар. 9; 7. 4 Цар. 5; 15.
^o Числ. 22; 18; 24; 13.

^o 1 Кор. 5; 11.
^o Ст. 8; 9.
^o Гл. 20; 35. 1 Сол. 4; 15.
^o Ст. 9.
^o Гл. 20; 36.

^o Иер. 22; 18.
^o 4 Цар. 23; 17, 18.
^o Ст. 2. 4 Цар. 23; 16, 19.
^o Виж. Гл. 16; 24.
^o Гл. 12; 31, 32. 2 Іер. 11;

15. 13; 9.
с Гл. 12; 30.
т Гл. 14; 10.